

ראש השנה תש"ע הבעל"ט

Additions, V'Chen Ten and Shofrot

זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענך אלהים חיים:

מי כמוך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך.

בספר חיים, ברכה, ושלוש, ופרנסה טובה, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלוש.

ובכן תן פחדך יי אלהינו, על כל מעשיך, ואימתך על כל מה שבראת, ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, כמו שידענו יי אלהינו, שהשלטון לפניך, עז בידך וגבורה בימינך, ושמך נורא על כל מה שבראת.

ובכן תן כבוד, יי לעמך, תהלה ליראיך ותקנה טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך, שמחה לארצך וששון לעירך, וצמיחת קרן לדוד עבדך, ועריכת נר לבר'שי משיחך, במהרה בימינו.

ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלזו, וחסידים ברנה יגילו, ועולתה תקפץ פיה, וכל הרשעה בלה כעשן תכלה, כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ.

ותמלך, אתה יי לבדך, על כל מעשיך, בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר קדשך, ככתוב בדברי קדשך: ימלך יי לעולם, אלהיך ציון לדור ודור: הללויה.

קדוש אתה ונורא שמך, ואין אלוה מבלעדיך, ככתוב: ויגבה יי צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה, יי, המלך הקדוש.

אתה נגלית בענו כבודך, על עם קדשך, לדבר עמם. מן השמים השמעתם קולך, ונגלית עליהם בערפלי טהר. גם כל העולם בלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו ממך, בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות, ותשמיעם את הוד קולך, ודברות קדשך מלהבות אש. בקלת וברקים עליהם נגלית, ובקול שפר עליהם הופעת.

ככתוב בתורתך: ויהי ביום השלישי בהית הבקר, ויהי קלת וברקים, וענן כבד על ההר, וקול שפר תזק מאד, ויחרד כל העם אשר במחנה. ונאמר: ויהי קול השפר הולך וחזק מאד, משה ודבר והאלהים יענו בקול. ונאמר: וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים, ואת קול השפר, ואת ההר עשן; וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק.

ובדברי קדשך כתוב לאמר: עלה אלהים בתרועה, יי בקול שופר. ונאמר: בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי. ונאמר: תקעו בחדש שופר, בפסח ליום חגנו. כי חק לישראל הוא, משפט לאלהי יעקב. ונאמר: הללויה, הללו אל בקדשו, הללויה ברקיע עז. הללויה בגבורתי, הללויה פרב גדלו. הללויה בתקע שופר, הללויה בנגב וכנור. הללויה בתוף ומחול, הללויה במנים ועגב. הללויה בצלצלי שמע, הללויה בצלצלי תרועה. כל הנשמה תהלל יי, הללויה.

ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר: כל ישבי תבל ושכני ארץ, כנשא נס הרים תראו, וכתקע שופר תשמעו. ונאמר: והיה ביום ההוא תקע בשופר גדול, ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים, והשתחוו ליי בהר הקדש בירושלים. ונאמר: ויי עליהם יראה, ויצא כפרק חצו; ואדני אלהים בשופר יתקע, והלך בסערות תימן. יי צבאות יגו עליהם. כן תגן על עמך ישראל בשלומך.

אלהינו ואלהי אבותינו, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גלותינו, וקרוב פזורינו מבין הגוים, ונפוצותינו פנס מירפתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו כמצוה עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך, מפי כבודך, כאמור:

וביום שמחתכם, ובמועדיכם ובראשי חדשיכם, ותקעתם בחצצרות ועל זבחי שלמיכם; והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם, אני יי אלהיכם. כי אתה שומע קול שופר, ומאזין תרועה, ואין דומה לך. ברוך אתה, יי, שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים.

צ. א. בעלאווסקי אלול תש"ע

אנ' לדודי ודודי לך